

บทที่ 2

หลักการวิเคราะห์เส้นใยแสงที่มีความสมมาตรรอบแนวแกนด้วยวิธีไฟไนต์อีลีเมนต์

ความนำ

ขั้นตอนของการวิเคราะห์เส้นใยแสงจะเริ่มต้นจากชุดสมการของแมกซ์เวลล์(Maxwell's equation) เมื่อทำการดัดแปลงชุดสมการของแมกซ์เวลล์แล้ว รูปแบบสมการพื้นฐานของแมกซ์เวลล์จะอยู่ในรูปของสมการดิฟเฟอเรนเชียล (differential equation) โดยอาศัยหลักการของไฟไนต์อีลีเมนต์ทำการหารูปแบบสมการที่สอดคล้องกับแมกซ์เวลล์ที่เรียกว่านิพจน์แปรผัน (variational expression) รูปแบบของนิพจน์แปรผันที่นำมาประยุกต์ใช้ในงานวิจัยนี้ถูกเสนอโดย (Matsuhara et al. 1992) รูปแบบนิพจน์แปรผันนี้จะใช้องค์ประกอบของสนามไฟฟ้าเป็นฟังก์ชันทดสอบ (trial function) นิพจน์แปรผันที่นำเสนอโดยที่มวิจัยนี้สามารถกำจัดคำตอบปลอม(spurious) และเนื่องจากโครงสร้างของเส้นใยแสงที่นิยมใช้มีความสมมาตรรอบแนวแกน ดังนั้นจึงทำการแปลงระบบพิกัดให้เหมาะสมกับปัญหาเส้นใยแสงโดยทำการแปลงระบบพิกัดจากพิกัดมุมฉากไปเป็นพิกัดทรงกระบอก

ขั้นตอนต่อไปของวิธีไฟไนต์อีลีเมนต์คือการแทนค่าฟังก์ชันทดสอบลงในนิพจน์แปรผัน ผู้ทำวิจัยจะใช้ฟังก์ชันทดสอบเดียวกับงานวิจัยข้างต้นคือฟังก์ชันขั้นบันได (step function) และ ฟังก์ชันรูปที่เอป (rooftop function) เมื่อทำการแทนฟังก์ชันทดสอบลงในนิพจน์แปรผันแล้วจึงสามารถจัดนิพจน์แปรผันให้อยู่ในรูปสมการค่าเจาะจง โดยที่ค่าเจาะจงคือค่าคงตัวการแพร่กระจาย (β)

สมการพื้นฐาน

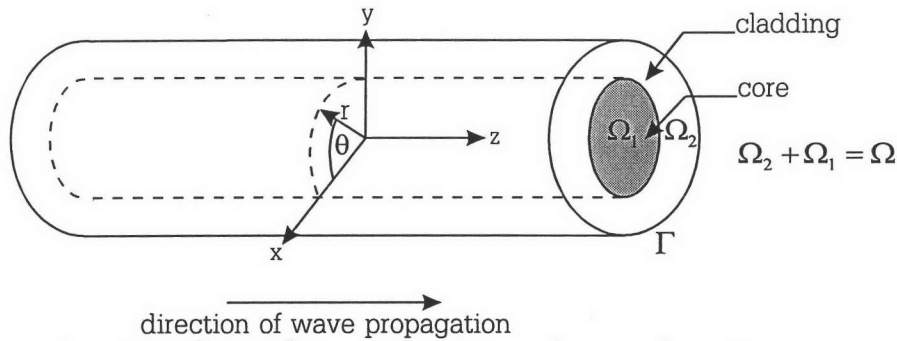
1. สมการแมกซ์เวลล์ (Maxwell's equation)

พิจารณาโครงสร้างของเส้นใยแสง จะประกอบไปด้วยตัวกลางไดอิเล็กตริกที่ถูกนำมาหุ้มกันเป็นชั้น ๆ อย่างสมมาตรรอบแนวแกนดังรูปที่ 2.1 พิจารณาตัวกลางไดอิเล็กตริกที่ถูกนำมาหุ้มกันเป็นชั้น ๆ อย่างสมมาตรรอบแนวแกนที่ไม่มีการสูญเสีย (lossless dielectric) และมีความสม่ำเสมอในแนวแกน z ที่มีภาค

ตัดขวางเป็นทรงกระบอกในระนาบ xy และขอบเขตของบริเวณที่พิจารณา (Ω) คือ Γ ดังแสดงดังรูป 2.1 สมการแมกซ์เวลล์ในรูปแบบฮาร์มอนิกในบริเวณที่ไม่มีแหล่งกำเนิดคือ

$$\nabla \times \mathbf{E} = -j\omega\mu\mathbf{H} \quad (2.01)$$

$$\nabla \times \mathbf{H} = j\omega\epsilon\mathbf{E} \quad (2.02)$$

รูปที่ 2.1 โครงสร้างของเส้นใยแสงในภาคตัดขวางที่มีความสม่ำเสมอในแนวแกน z

เมื่อ ϵ (permittivity) และ μ (permeability) คือสภาพยอมและความซาบซึมได้ของตัวกลางตามลำดับ จากสมการที่ (2.01) ทำการ ($\nabla \times$) ตลอดและแทนค่าสมการที่ (2.02) ลงไปจะได้ว่า

$$\nabla \times \frac{1}{\mu_r} \nabla \times \mathbf{E} - k_0^2 \epsilon_r \mathbf{E} = 0 \quad (2.03)$$

โดยที่ $k_0 = \omega\sqrt{\mu_0\epsilon_0}$ คือเวฟนัมเบอร์ของอวกาศว่าง, $\mu_r = \mu / \mu_0$ คือความซาบซึมได้สัมพัทธ์ $\epsilon_r = \epsilon / \epsilon_0$ คือสภาพยอมสัมพัทธ์ของตัวกลาง ϵ_0 และ μ_0 คือสภาพยอม และความซาบซึมได้ของอวกาศว่าง ตามลำดับ

สำหรับเส้นใยแสงที่มีความสม่ำเสมอในแนวแกน z นั้น คลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าจะมีการเปลี่ยนแปลงในทิศ z อยู่ในรูปของ $\exp(-j\beta z)$ เมื่อ β คือค่าคงตัวการแพร่กระจาย องค์ประกอบของสนามไฟฟ้าสามารถเขียนอยู่ในรูปองค์ประกอบตามขวาง (x,y) และองค์ประกอบในแนวแกน z ได้เป็น

$$\mathbf{E} = (\mathbf{E}_t + E_z) \exp(-j\beta z) \quad (2.04)$$

โดยที่ $\mathbf{E}_t = \mathbf{i}_x E_x + \mathbf{i}_y E_y$, \mathbf{i}_x คือเวกเตอร์หนึ่งหน่วยในทิศทาง x, \mathbf{i}_y คือเวกเตอร์หนึ่งหน่วยในทิศทาง y, \mathbf{i}_z คือเวกเตอร์หนึ่งหน่วยในทิศทาง z

โดยอาศัยเทคนิคการแปลงตัวแปร (Jin-Fa Lee 1991) จะได้ว่า

$$E_x \beta = f_x$$

$$E_y \beta = f_y$$

$$-jE_z = g_z$$

และให้ $\mathbf{f}_t = \mathbf{i}_x f_x + \mathbf{i}_y f_y$

เมื่อ \mathbf{f}_t คือเวกเตอร์สนามไฟฟ้าในแนวตามขวาง, g_z คือปริมาณสเกลาร์ของสนามไฟฟ้าที่มีองค์ประกอบตามแนวภาคตัดขวาง (x,y) , \mathbf{i}_x คือเวกเตอร์หนึ่งหน่วยในทิศทาง x , \mathbf{i}_y คือเวกเตอร์หนึ่งหน่วยในทิศทาง y , \mathbf{i}_z คือเวกเตอร์หนึ่งหน่วยในทิศทาง z

โดยอาศัยเทคนิคการแปลงตัวแปรสมการที่ (2.04) จะได้ว่า

$$\mathbf{E} = (\mathbf{f}_t + j\beta g_z \mathbf{i}_z) \exp(-j\beta z) \quad (2.05)$$

ตัวดำเนินการเดล (del operator) สามารถเขียนอยู่ในรูปองค์ประกอบตามขวางและองค์ประกอบในแนวแกน z ได้เป็น

$$\nabla = \nabla_t - j\beta \mathbf{i}_z \quad (2.06)$$

แทนสมการ (2.05) ในสมการ (2.03) พจน์ทางซ้ายของสมการ (2.03) สามารถเขียนได้เป็น

$$\begin{aligned} \nabla \times \frac{1}{\mu_r} \nabla \times \mathbf{E} &= \nabla \times \frac{1}{\mu_r} (\nabla_t - j\beta \mathbf{i}_z) \times (\mathbf{f}_t + j\beta g_z \mathbf{i}_z) \\ &= \left(\nabla_t \times \frac{1}{\mu_r} \nabla_t \times \mathbf{f}_t \right) + \left(\nabla_t \times \frac{1}{\mu_r} (\mathbf{f}_t \times j\beta \mathbf{i}_z) \right) + \left((-j\beta \mathbf{i}_z) \times \frac{1}{\mu_r} (\mathbf{f}_t \times j\beta \mathbf{i}_z) \right) \\ &\quad + \left(\nabla_t \times \frac{1}{\mu_r} \nabla_t \times j\beta \mathbf{i}_z g_z \right) + \left((-j\beta \mathbf{i}_z) \times \frac{1}{\mu_r} \nabla_t \times j\beta \mathbf{i}_z g_z \right) \end{aligned} \quad (2.07)$$

จากเอกลักษณ์เวกเตอร์

$$\mathbf{A} \times (\mathbf{B} \times \mathbf{C}) = (\mathbf{A} \cdot \mathbf{C})\mathbf{B} - (\mathbf{A} \cdot \mathbf{B})\mathbf{C} \quad (2.08)$$

พจน์ $\left((-j\beta \mathbf{i}_z) \times \frac{1}{\mu_r} (\mathbf{f}_t \times j\beta \mathbf{i}_z) \right)$ ในสมการที่ (2.07) สามารถเขียนได้เป็น

$$\left((-j\beta \mathbf{i}_z) \times \frac{1}{\mu_r} (\mathbf{f}_t \times j\beta \mathbf{i}_z) \right) = \frac{\beta^2}{\mu_r} \mathbf{f}_t \quad (2.09)$$

พจน์ $\left((-j\beta \mathbf{i}_z) \times \frac{1}{\mu_r} \nabla_t \times j\beta \mathbf{i}_z g_z \right)$ ในสมการที่ (2.07) สามารถเขียนได้เป็น

$$\left((-j\beta \mathbf{i}_z) \times \frac{1}{\mu_r} \nabla_t \times j\beta \mathbf{i}_z g_z \right) = \frac{\beta^2}{\mu_r} \nabla_t g_z \quad (2.10)$$

จากความสัมพันธ์ในสมการ (2.08) สมการ (2.09) สมการ (2.07) สามารถเขียนได้เป็น

$$\begin{aligned} \nabla \times \frac{1}{\mu_r} \nabla \times \mathbf{E} &= \left(\nabla_t \times \frac{1}{\mu_r} \nabla_t \times \mathbf{f}_t \right) + \left(\nabla_t \times \frac{1}{\mu_r} (\mathbf{f}_t \times j\beta \mathbf{i}_z) \right) + \left(\frac{\beta^2}{\mu_r} \mathbf{f}_t \right) \\ &\quad + \left(\nabla_t \times \frac{1}{\mu_r} j\beta \nabla_t g_z \times \mathbf{i}_z \right) + \left(\frac{\beta^2}{\mu_r} \nabla_t g_z \right) \end{aligned} \quad (2.11)$$

แยกพจน์ที่ (1) (3) (5) ทางขวามือของสมการที่ (2.11) จะได้ว่า

$$\left(\nabla_t \times \frac{1}{\mu_r} \nabla_t \times \mathbf{f}_t \right) + \left(\frac{\beta^2}{\mu_r} (\mathbf{f}_t + \nabla_t g_z) \right) - k_0^2 \epsilon_r \mathbf{f}_t = 0 \tag{2.12}$$

และพจน์ที่ (2) (4) ทางขวาของสมการที่ (2.11) จะได้ว่า

$$\left(\nabla_t \times \frac{1}{\mu_r} \beta^2 (\mathbf{f}_t + \nabla_t g_z) \times \mathbf{i}_z \right) - k_0^2 \beta^2 \epsilon_r g_z = 0 \tag{2.13}$$

โดยใช้ความสัมพันธ์ในสมการ (2.12) และ (2.13) สมการ (2.03) สามารถเขียนให้อยู่ในรูปองค์ประกอบตามขวางและองค์ประกอบในแนวแกน z ได้ดังนี้

$$\left(\mu \nabla_t \times \frac{1}{\mu} \nabla_t \times \mathbf{f}_t \right) + \beta^2 (\mathbf{f}_t + \nabla_t g_z) = k^2 \mathbf{f}_t \tag{2.14}$$

$$\mu \nabla_t \cdot \frac{1}{\mu} (\mathbf{f}_t + \nabla_t g_z) + k^2 g_z = 0 \tag{2.15}$$

ชุดสมการที่ (2.14) และ (2.15) นี้เป็นรูปสมการที่ติดอยู่ในรูปของดิฟเฟอเรนเชียลหรือเรียกว่ารูปสมการแมกซ์เวลล์ (Maxwell's equation)

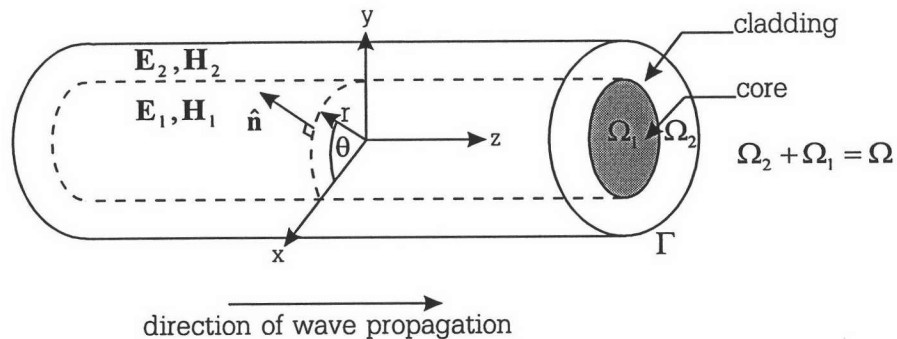
2. เงื่อนไขขอบเขต (boundary condition)

สำหรับสนามไฟฟ้าในเส้นใยแสงต้องสอดคล้องกับเงื่อนไขขอบเขต (boundary condition) บนรอยต่อระหว่างตัวกลางที่ไม่ต่อเนื่องดังสมการ

$$\mathbf{n} \times (\mathbf{E}_2 - \mathbf{E}_1) = 0 \tag{2.16}$$

$$\mathbf{n} \times (\mathbf{H}_2 - \mathbf{H}_1) = 0 \tag{2.17}$$

เมื่อ $\mathbf{E}_1, \mathbf{H}_1$ และ $\mathbf{E}_2, \mathbf{H}_2$ คือ \mathbf{E}, \mathbf{H} ในตัวกลางที่ 1 และตัวกลางที่ 2 ตามลำดับ, \mathbf{n} คือเวกเตอร์หนึ่งหน่วยทิศทางตั้งฉากกับผนังเส้นใยแสง ดังรูปที่ 2.2

รูปที่ 2.2 แสดงเงื่อนไขขอบเขตบนผนังเส้นใยแสง

จากสมการที่ (2.16) และ (2.17) เมื่อแทนสมการ (2.05) ลงไปจะได้เงื่อนไขขอบเขตสำหรับองค์ประกอบของสนามไฟฟ้า \mathbf{E} ในแนวภาคตัดขวางและแนวแกน z ดังนี้

$$\mathbf{n} \times (\mathbf{f}_t + j\beta \mathbf{i}_z g_z) = \text{continuous} \quad (2.18)$$

เมื่อแยกองค์ประกอบตามแนวภาคตัดขวางและแนวแกน z แล้ว เงื่อนไขขอบเขตสำหรับองค์ประกอบของสนามไฟฟ้าในแนวภาคตัดขวางและแนวแกน z เขียนได้เป็นดังนี้

$$\mathbf{i}_z \cdot (\mathbf{n} \times \mathbf{f}_t) = \text{continuous} \quad (2.19ก)$$

$$g_z = \text{continuous} \quad (2.19ข)$$

เงื่อนไขขอบเขตของสนามแม่เหล็ก \mathbf{H} คือ $\mathbf{n} \times \left(\frac{1}{\mu_r} \nabla \times \mathbf{E} \right) = \text{continuous}$ เมื่อใช้ความสัมพันธ์ในสมการที่ (2.06) เงื่อนไขขอบเขตบนตัวนำแม่เหล็กสมบูรณ์แบบสามารถเขียนได้ดังนี้

$$\begin{aligned} \mathbf{n} \times \left(\frac{1}{\mu_r} \nabla \times \mathbf{E} \right) &= \mathbf{n} \times \frac{1}{\mu_r} [(\nabla_t - j\beta \mathbf{i}_z) \times (\mathbf{f}_t + j\beta \mathbf{i}_z g_z)] \\ &= \mathbf{n} \times \frac{1}{\mu_r} [(\nabla_t \times \mathbf{f}_t) + ((j\beta \nabla_t g_z + j\beta \mathbf{f}_t) \times \mathbf{i}_z)] \end{aligned} \quad (2.20)$$

จากเอกลักษณ์เวกเตอร์ตามสมการที่ (2.08) จะได้ว่า

$$\mathbf{n} \times \left(\frac{1}{\mu_r} \nabla \times \mathbf{E} \right) = \mathbf{n} \times \frac{1}{\mu_r} (\nabla_t \times \mathbf{f}_t) - \mathbf{n} \cdot \frac{1}{\mu_r} (j\beta \nabla_t g_z + j\beta \mathbf{f}_t) \mathbf{i}_z \quad (2.21)$$

จากสมการที่ (2.21) เมื่อทำการแยกองค์ประกอบตามแนวภาคตัดขวางและแนวแกน z เงื่อนไขขอบเขตสำหรับองค์ประกอบของสนามแม่เหล็กในแนวภาคตัดขวางและแนวแกน z เขียนได้ว่า

$$\mathbf{n} \cdot \frac{1}{\mu_r} (\nabla_t g_z + \mathbf{f}_t) = \text{continuous} \quad (2.22ก)$$

$$\mathbf{i}_z \cdot \frac{1}{\mu_r} \nabla_t \times \mathbf{f}_t = \text{continuous} \quad (2.22ข)$$

หลักการและขั้นตอนของวิธีไฟไนต์อีลีเมนต์

1. นิพจน์แปรผัน (Variational expression)

คุณสมบัติที่สำคัญของนิพจน์แปรผันคือจะให้ค่าของนิพจน์แปรผันจะมีค่าต่ำที่สุดหรือสูงสุดเมื่อแทนคำตอบของสมการดิฟเฟอเรนเชียลที่ต้องการทราบค่าลงในนิพจน์แปรผัน วิธีการที่ใช้ในการพิจารณาค่าของตัวแปรที่ทำให้นิพจน์แปรผันมีค่าสูงสุดหรือต่ำสุดคือการตั้งเงื่อนไขให้อนุพันธ์ของค่านิพจน์แปรผันเมื่อ

เทียบกับตัวแปรแต่ละตัวมีค่าเท่ากับศูนย์ เงื่อนไขข้อนี้เรียกว่า ภาวะคงที่ (stationary condition) จากงานวิจัย Matsuhara et al. 1992 ได้นำเสนอรูปแบบนิพจน์แปรผันที่ใช้อ่งค์ประกอบของสนามไฟฟ้าตามสมการที่ (2.05) เป็นฟังก์ชันทดสอบซึ่งรูปแบบนิพจน์แปรผันที่นำเสนอโดย Matsuhara et al. 1992 สามารถกำจัดค่าตอบแปลกปลอมได้ดีเขียนได้เป็น (รายละเอียดที่มาของนิพจน์แปรผันจะแสดงในภาคผนวก ก.)

$$\beta^2(\mathbf{f}_l, \mathbf{g}_z) = \frac{a(\mathbf{f}_l)}{b(\mathbf{f}_l, \mathbf{g}_z)} \quad (2.23ก)$$

$$a(\mathbf{f}_l) = k_0^2 \epsilon_r \iint |\mathbf{f}_l|^2 d\Omega - \iint \left[\frac{1}{\mu_r} |(\nabla_l \times \mathbf{f}_l)|^2 \right] d\Omega \quad (2.23ข)$$

$$b(\mathbf{f}_l, \mathbf{g}_z) = \iint \left[\frac{1}{\mu_r} |(\nabla_l \mathbf{g}_z + \mathbf{f}_l)|^2 - k_0^2 \epsilon_r |\mathbf{g}_z|^2 \right] d\Omega \quad (2.23ค)$$

โดยที่ $\beta(\mathbf{f}_l, \mathbf{g}_z)$ = ค่าคงตัวการแพร่กระจายที่สามารถหาได้จากองค์ประกอบของสนามไฟฟ้าในแนวตามขวางและแนวแกน z และเงื่อนไขขอบเขตขององค์ประกอบสนามไฟฟ้าแต่ละองค์ประกอบจะเป็น

$$\mathbf{i}_z \cdot (\mathbf{n} \times \mathbf{f}_l) = \text{continuous} \quad (2.19ก)$$

$$g_z = \text{continuous} \quad (2.19ข)$$

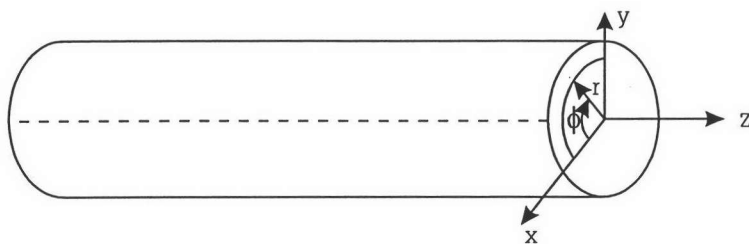
2. นิพจน์แปรผันในระบบพิกัดทรงกระบอก

จากชุดสมการที่ (2.23) พิกัดจะอยู่ในระบบพิกัดมุมฉาก (rectangular coordinates) (x, y, z) เพื่อให้การวิเคราะห์เส้นใยแสงมีความง่ายขึ้นและเหมาะสมกับปัญหาในงานวิจัยนี้จะทำการเปลี่ยนระบบพิกัดให้อยู่ในระบบพิกัดทรงกระบอก (cylindrical coordinates) (r, θ, z) ถ้าทำการแปลงระบบพิกัดในชุดสมการที่ (2.23) และเงื่อนไขขอบเขตตามชุดสมการที่ (2.24) ให้อยู่ในระบบพิกัดทรงกระบอกได้จะทำให้การทำงานสะดวกและเหมาะสมกับปัญหาที่เป็นจริงมากขึ้น ขั้นตอนการแปลงระบบพิกัด โดยอาศัยความสัมพันธ์ตามสมการที่ (2.25)

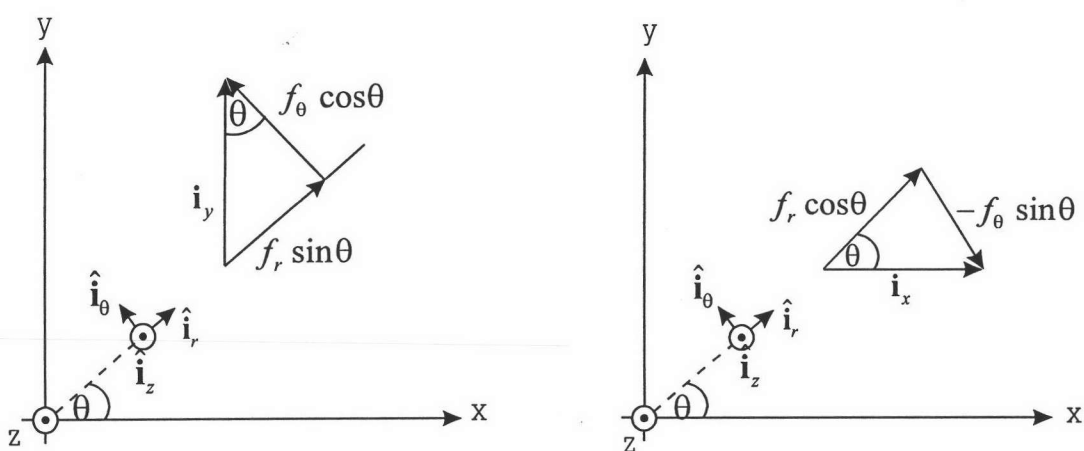
$$\mathbf{f}_l(x, y) = \mathbf{i}_r f_r(r) \begin{cases} \cos(l\theta) \\ \sin(l\theta) \end{cases} + \mathbf{i}_\theta f_\theta(r) \begin{cases} -\sin(l\theta) \\ \cos(l\theta) \end{cases} \quad (2.25ก)$$

$$g_z(x, y) = g(r) \begin{cases} \cos(l\theta) \\ \sin(l\theta) \end{cases} \quad (2.25ค)$$

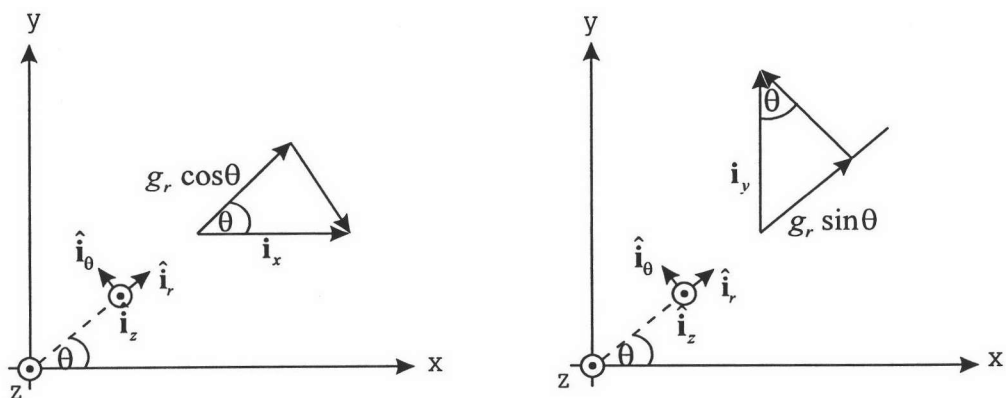
โดยที่ $f_r(r)$ คือปริมาณสนามไฟฟ้าในทิศทาง r (รัศมี) ที่มีองค์ประกอบตามแนว r และ $f_\theta(r)$ คือปริมาณสนามไฟฟ้าในทิศทาง θ ที่มีองค์ประกอบตามแนว r และ $g(r)$ คือปริมาณสนามไฟฟ้าในทิศทาง z ที่มีองค์ประกอบตามแนว r , และ l คือตัวเลขควอนไทซ์มุมทิศ (azimuthal quantization number)

รูปที่ 2.3 ก ความสัมพันธ์ระหว่างระบบพิกัดทรงกระบอกและระบบพิกัดมุมฉาก

รูปที่ 2.3 ข ความสัมพันธ์ของฟังก์ต์ทดสอบ f_r, f_θ เมื่อแปลงระบบพิกัดมุมฉากไปเป็นพิกัดทรงกระบอก

รูปที่ 2.3 ค ความสัมพันธ์ของฟังก์ชันทดสอบ g_r เมื่อแปลงระบบพิกัดมุมฉากไปเป็นพิกัดทรงกระบอก

ทำการแทนชุดสมการที่ (2.25) ลงในชุดสมการที่ (2.23) รูปสมการนิพจน์แปรผันที่ทำการแปลงระบบพิกัดจะได้ดังนี้

$$\beta^2(f_r, f_\theta, g) = \frac{a(f_r, f_\theta)}{b(f_r, f_\theta, g)} \quad (2.26ก)$$

$$a(f_r, f_\theta) = \int_0^\infty \left\{ k_0^2 \eta^2 (f_r^2 + f_\theta^2) - \left(-\frac{\partial f_\theta}{\partial r} - \frac{f_\theta}{r} + \frac{l}{r} f_r \right)^2 \right\} r dr \quad (2.26ข)$$

$$b(f_r, f_\theta, g) = \int_0^\infty \left\{ \left(f_r^2 + \frac{\partial g}{\partial r} \right)^2 + \left(f_\theta + \frac{l}{r} g \right)^2 - k_0^2 \eta^2 g^2 \right\} r dr \quad (2.26ค)$$

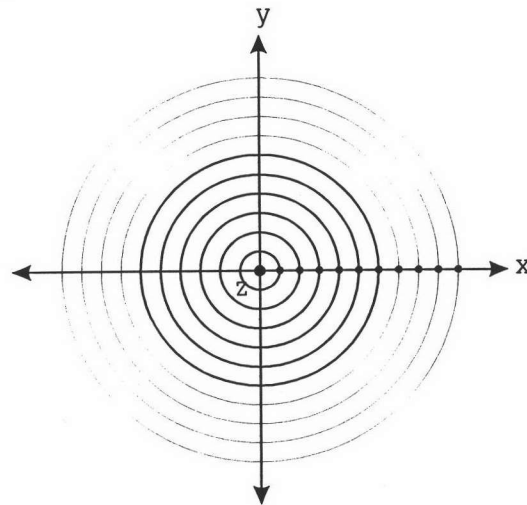
โดยที่ $f_r(r)$ คือปริมาณสนามไฟฟ้าในทิศทาง r (รัศมี) ที่มีองค์ประกอบตามแนว r และ $f_\theta(r)$ คือปริมาณสนามไฟฟ้าในทิศทาง θ ที่มีองค์ประกอบตามแนว r และ $g(r)$ คือปริมาณสนามไฟฟ้าในทิศทาง z ที่มีองค์ประกอบตามแนว r , และ l คือตัวเลขควอนไทซ์มุมทิศ (azimuthal quantization number) และเงื่อนไขขอบเขตตามชุดสมการที่ (2.26) จะได้ดังนี้

$$f_\theta = \text{continuous} \quad (2.27ก)$$

$$g_z = \text{continuous} \quad (2.27ข)$$

3. ฟังก์ชันรูปร่าง (shape function) ของ f_r, f_θ, g และการจัดรูปเมตริกซ์

ในงานวิจัยนี้เนื่องจากปัญหาของเส้นใยแสงมีความสมมาตรรอบแนวแกนดังนั้นมิติของการพิจารณาปัญหาจะเหลือเพียงมิติเดียวคือตามแนวรัศมีตามรูปที่ 2.4 ทำการแบ่งปัญหาทั้งหมดออกเป็นโดเมนย่อยเล็กๆ ดังรูปที่ 2.4 โดยที่โดเมนย่อยของปัญหาเรียกว่าอีลีเมนต์ รูปร่างของฟังก์ชันทดสอบในงานวิจัยนี้ภายในแต่ละอีลีเมนต์ (element) จะเป็นดังนี้

รูปที่ 2.4 ตัวอย่างการแบ่งโดเมนย่อย (element) ของเส้นใยแสง (ในภาคตัดขวาง)

สำหรับฟังก์ชันทดสอบที่เราจะใช้ในการทดสอบนั้นต้องสอดคล้องกับเงื่อนไขขอบเขตตามสมการที่

(2.27) ฟังก์ชันที่เราจะใช้ในงานวิจัยนี้จะเป็นดังนี้

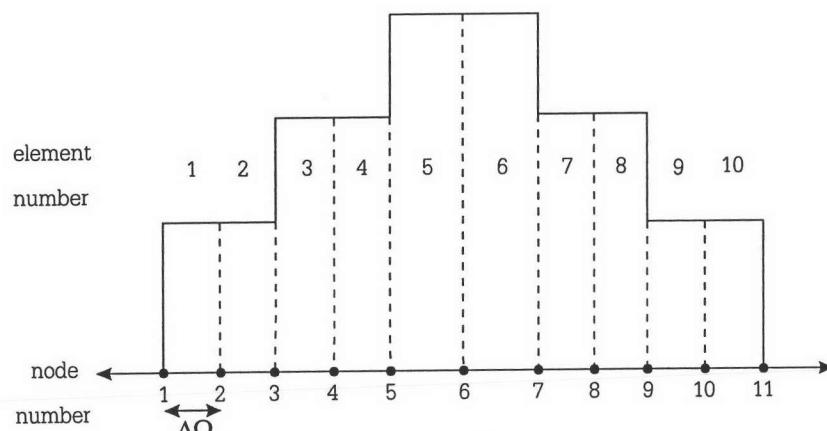
$$f_r(r) = \sum_m c_m t_m(r) \tag{2.28}$$

$$f_\theta(r) = \sum_m d_m \frac{r_m}{r} u_m(r) \tag{2.29}$$

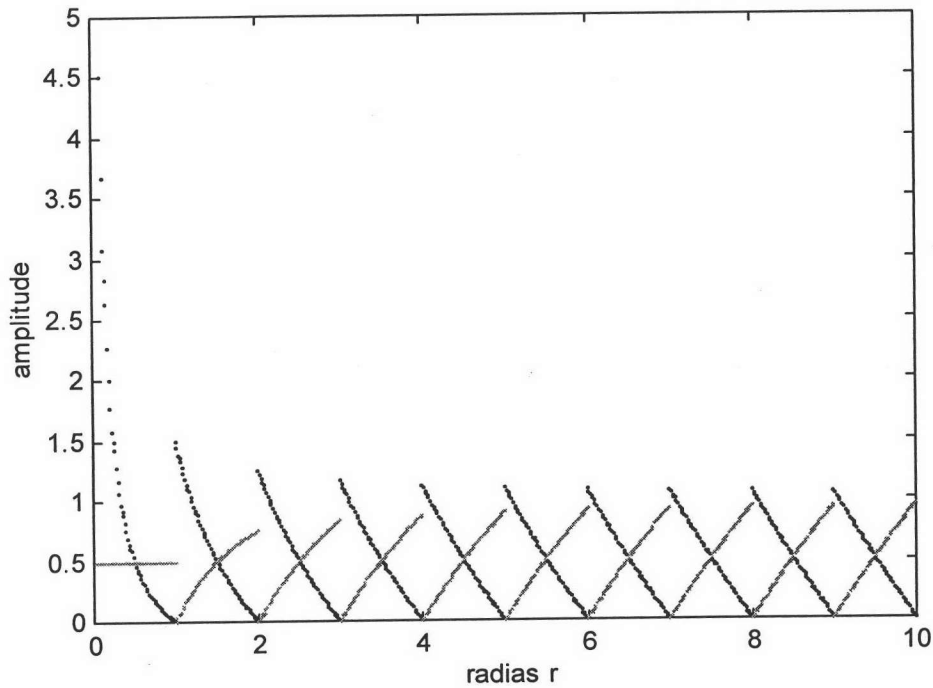
$$g(r) = \sum_m e_m u_m(r) \tag{2.30}$$

โดยที่ฟังก์ชันรูปร่างของแต่ละฟังก์ชันทดสอบจะเป็นดังนี้โดยที่ $t_m(r)$ คือ ฟังก์ชันขั้นบันได (step function)

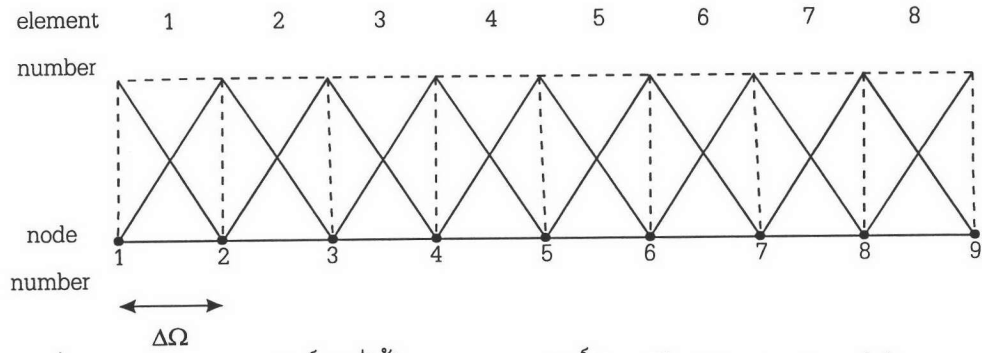
ดังรูปที่ 2.5

รูปที่ 2.5 ฟังก์ชันที่ใช้ในการทดสอบ ฟังก์ชันขั้นบันได (step function) $t_m(r)$

รูปที่ 2.6 ก ฟังก์ชันรูฟท็อป (rooftop function) $\frac{r_m}{r} u_m(r)$

รูปที่ 2.6 ข ลักษณะของฟังก์ชันที่ใช้ในการทดสอบฟังก์ชันรูปท้อป (rooftop) $u_m(r)$

$\frac{r_m}{r} u_m(r)$ คือ ฟังก์ชันรูปท้อป (rooftop function) ดังรูปที่ 2.6 ก , $u_m(r)$ คือ ฟังก์ชันรูปท้อป (rooftop function) ดังรูปที่ 2.6 ข และ c_m, d_m, e_m คือสัมประสิทธิ์ที่ไม่ทราบค่า และ r_m คือค่าที่จุดโคออร์ดิเนตเมื่อฟังก์ชัน $u_m(r)$ มีค่าเท่ากับ 1

สำหรับฟังก์ชันรูปท้อปนั้นความสัมพันธ์ของค่าฟังก์ชันที่แต่ละโนดจะเป็นดังนี้

$$\text{ฟังก์ชัน } \frac{r_m}{r} u_m(r) \text{ ที่โนด 1 จะได้ว่า } N_1 = \frac{r_m}{r} \frac{(r_2 - r)}{(r_2 - r_1)} \quad (2.31ก)$$

$$\text{ฟังก์ชัน } \frac{r_m}{r} u_m(r) \text{ ที่โนด 2 จะได้ว่า } N_2 = \frac{r_m}{r} \frac{(r - r_1)}{(r_2 - r_1)} \quad (2.31ข)$$

$$\text{ฟังก์ชัน } u_m(r) \text{ ที่โนด 1 จะได้ว่า } N_1 = (r_2 - r) \quad (2.31ค)$$

$$\text{ฟังก์ชัน } u_m(r) \text{ ที่โนด 2 จะได้ว่า } N_1 = (r - r_1) \quad (2.31ง)$$

ขั้นตอนต่อไปของวิธีไฟไนต์อีลีเมนต์คือการจัดรูปนิพจน์แปรผันให้อยู่ในรูปเมตริกซ์ ซึ่งคุณสมบัติของเมตริกซ์ที่ถูกนำมาประยุกต์ใช้คือ

$$(xA + yB)^2 = \begin{bmatrix} x \\ y \end{bmatrix}^T \begin{bmatrix} AA & AB \\ BA & BB \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x \\ y \end{bmatrix} \quad (2.32ก)$$

$$(xA - yB)^2 = \begin{bmatrix} x \\ y \end{bmatrix}^T \begin{bmatrix} AA & -AB \\ -BA & BB \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x \\ y \end{bmatrix} \quad (2.32ข)$$

โดยที่ A, B คือตัวแปรใด ๆ และ x, y คือสัมประสิทธิ์ของตัวแปร

จากชุดสมการ (2.26) สมการที่ (2.26ข) โดยอาศัยคุณสมบัติของเมตริกซ์ตามสมการ (2.31ก) และ (2.32ข) จะได้ว่า

$$a(f_r, f_\theta) = \left\{ \begin{array}{l} \int_0^\infty k_0^2 n^2 (f_r^2 + f_\theta^2) - \\ \left[\int_0^\infty \left[\left(\frac{l}{r} f_r \right) \left(\frac{l}{r} f_r \right) \right] \quad - \int_0^\infty \left[\left(\frac{l}{r} f_r \right) \left(\frac{\partial f_\theta}{\partial r} + \frac{f_\theta}{r} \right) \right] \right. \\ \left. - \int_0^\infty \left[\left(\frac{\partial f_\theta}{\partial r} + \frac{f_\theta}{r} \right) \left(\frac{l}{r} f_r \right) \right] \quad \int_0^\infty \left[\left(\frac{\partial f_\theta}{\partial r} + \frac{f_\theta}{r} \right) \left(\frac{\partial f_\theta}{\partial r} + \frac{f_\theta}{r} \right) \right] \right] \end{array} \right\} r dr \quad (2.33)$$

เขียนในรูปเมตริกซ์ทั่วไปได้ดังนี้

$$a(f_r, f_\theta) = \begin{bmatrix} \phi_1 \\ \phi_2 \\ \phi_3 \end{bmatrix}^T \begin{bmatrix} A_{11} & A_{12} & [0] \\ A_{21} & A_{22} & [0] \\ [0] & [0] & [0] \end{bmatrix} \begin{bmatrix} \phi_1 \\ \phi_2 \\ \phi_3 \end{bmatrix} \quad (2.34)$$

A_{11} คือเมตริกซ์จัตุรัส A ที่มีองค์ประกอบของ f_r, f_r

A_{12} คือเมตริกซ์จัตุรัส A ที่มีองค์ประกอบของ f_r, f_θ

A_{21} คือเมตริกซ์จัตุรัส A ที่มีองค์ประกอบของ f_θ, f_r

A_{22} คือเมตริกซ์จัตุรัส A ที่มีองค์ประกอบของ f_θ, f_θ

และ $\phi_1 = [c_1, c_2, c_3, \dots, c_m]^T$, $\phi_2 = [d_1, d_2, d_3, \dots, d_m]^T$, $\phi_3 = [e_1, e_2, e_3, \dots, e_m]^T$ โดยที่ m คือจำนวนอีลิเมนต์ที่ใช้ทดสอบทั้งหมด

โดยที่รายละเอียดของแต่ละเมตริกซ์ย่อยจะเป็นดังนี้

$$A_{11} = A_{f_r f_r} = \int_0^\infty k_0^2 n^2 f_r^2 r dr - \int_0^\infty \frac{l^2}{r^2} f_r^2 r dr \quad (2.35ก)$$

$$A_{12} = A_{21}^T = A_{f_r f_\theta} = A_{f_\theta f_r}^T = \int_0^\infty \left[\left(\frac{l}{r} f_r \cdot \frac{\partial f_\theta}{\partial r} \right) + \left(\frac{l}{r} f_r \cdot \frac{f_\theta}{r} \right) \right] r dr \quad (2.35ข)$$

$$A_{22} = A_{f_\theta f_\theta} = \int_0^\infty k_0^2 n^2 f_\theta^2 r dr - \int_0^\infty \left[\left(\frac{\partial f_\theta}{\partial r} \right)^2 + \left(2 \frac{\partial f_\theta}{\partial r} \cdot \frac{f_\theta}{r} \right) + \left(\frac{f_\theta}{r} \right)^2 \right] r dr \quad (2.35ค)$$

สมการที่ (2.26ค) จะได้ว่า

$$b(f_r, f_\theta, g) = \left(\begin{array}{l} \left[\int_0^\infty [f_r \cdot f_r] \quad [0] \quad \int_0^\infty \left[f_r \cdot \frac{\partial g}{\partial r} \right] \right. \\ \left[0 \right] \quad [0] \quad [0] \\ \int_0^\infty \left[\frac{\partial g}{\partial r} \cdot f_r \right] \quad [0] \quad \int_0^\infty \left[\frac{\partial g}{\partial r} \cdot \frac{\partial g}{\partial r} \right] \right] + \left[\begin{array}{l} [0] \quad [0] \quad [0] \\ [0] \quad \int_0^\infty [f_\theta \cdot f_\theta] \quad \int_0^\infty \left[f_\theta \cdot \frac{l}{r} g \right] \\ [0] \quad \int_0^\infty \left[\frac{l}{r} \cdot g \right] \quad \int_0^\infty \left[\frac{l}{r} g \cdot \frac{l}{r} g \right] \end{array} \right] \\ \left[\begin{array}{l} [0] \quad [0] \quad [0] \\ [0] \quad [0] \quad [0] \\ [0] \quad [0] \quad \int_0^\infty [k_0^2 n^2 g^2] \end{array} \right] \end{array} \right) r dr \quad (2.36)$$

ซึ่งเขียนในรูปเมตริกซ์ทั่วไปได้ดังนี้

$$b(f_r, f_\theta, g) = \begin{bmatrix} \phi_1 \\ \phi_2 \\ \phi_3 \end{bmatrix}^T \begin{bmatrix} B_{11} & [0] & B_{13} \\ [0] & B_{22} & B_{23} \\ B_{31} & B_{32} & B_{33} \end{bmatrix} \begin{bmatrix} \phi_1 \\ \phi_2 \\ \phi_3 \end{bmatrix} \quad (2.37)$$

B_{11} คือเมตริกซ์จัตุรัส B ที่มีองค์ประกอบของ f_r, f_r

B_{13} คือเมตริกซ์จัตุรัส B ที่มีองค์ประกอบของ f_r, g

B_{22} คือเมตริกซ์จัตุรัส B ที่มีองค์ประกอบของ f_θ, f_θ

B_{23} คือเมตริกซ์จัตุรัส B ที่มีองค์ประกอบของ f_θ, g

B_{31} คือเมตริกซ์จัตุรัส B ที่มีองค์ประกอบของ g, f_r

B_{32} คือเมตริกซ์จัตุรัส B ที่มีองค์ประกอบของ g, f_θ

B_{33} คือเมตริกซ์จัตุรัส B ที่มีองค์ประกอบของ g, g

และ $\phi_1 = [c_1, c_2, c_3, \dots, c_m]^T$, $\phi_2 = [d_1, d_2, d_3, \dots, d_m]^T$, $\phi_3 = [e_1, e_2, e_3, \dots, e_m]^T$ โดยที่ m คือจำนวนอีลีเมนต์ที่ใช้ทดสอบทั้งหมด

โดยที่องค์ประกอบของเมตริกซ์ย่อยจะเป็นดังนี้

$$B_{11} = B_{f_r f_r} = \int_0^{\infty} f_r^2 r dr \quad (2.38ก)$$

$$B_{13} = B_{31}^T = B_{f_r g} = B_{g f_r}^T = \int_0^{\infty} f_r \frac{\partial g}{\partial r} r dr \quad (2.38ข)$$

$$B_{22} = B_{f_\theta f_\theta} = \int_0^{\infty} f_\theta^2 r dr \quad (2.38ค)$$

$$B_{23} = B_{32}^T = B_{f_\theta g} = B_{g f_\theta}^T = \int_0^{\infty} f_\theta \cdot \left(\frac{l}{r} g\right) r dr \quad (2.38ง)$$

$$B_{33} = B_{g g} = \int_0^{\infty} \left(\frac{\partial g}{\partial r} \cdot \frac{\partial g}{\partial r}\right) r dr + \int_0^{\infty} \left(\frac{l}{r} g \cdot \frac{l}{r} g\right) r dr - \int_0^{\infty} k_0^2 n^2 g^2 r dr \quad (2.38จ)$$

จากชุดสมการที่ (2.34) (2.35) และ (2.37) (2.38) สามารถเขียนสมการค่าเจาะจงตามสมการที่ (2.26ก) ให้อยู่ในรูปเมตริกซ์ที่ง่ายได้ดังนี้

$$\beta^2 = \frac{[\phi]^T [a] [\phi]}{[\phi]^T [b] [\phi]} \quad (2.39)$$

$[\phi] = [\phi_1 \quad \phi_2 \quad \phi_3]^T$ = ค่าตอบที่ไม่ทราบค่า, β = ค่าคงตัวการแพร่กระจาย

จากคุณสมบัติของนิพจน์แปรผัน (variational expression) เงื่อนไขที่จะใช้ในการหาคำตอบของนิพจน์แปรผัน คือการหาคำตอบที่ทำให้นิพจน์แปรผันมีค่าต่ำสุดคือการตั้งเงื่อนไขให้อนุพันธ์ของนิพจน์แปรผันเมื่อเทียบกับตัวแปรแต่ละตัวมีค่าเท่ากับศูนย์ หรือเรียกว่าจุดที่ทำให้นิพจน์แปรผันมีภาวะคงที่ (stationary condition) ซึ่งเขียนได้ดังสมการต่อไปนี้

$$\frac{\partial \beta}{\partial \bar{\phi}} = 0 \quad (2.40)$$

β = คือค่าคงตัวการแพร่กระจาย, $\bar{\phi}$ = คำตอบที่ไม่ทราบค่าและต้องการหา โดยอาศัยคุณสมบัติตามสมการที่ (2.40) จะได้ว่า

$$[b][\bar{\phi}]\beta^2 = [a][\bar{\phi}] \quad (2.41)$$

4. เงื่อนไขตัวเลขควอนไทซ์มุมทิศ (azimuthal quantization number)

ภายหลังจากการแปลงระบบพิกัดแล้วจะเห็นได้ว่าในชุดสมการที่ (2.26) นั้น สมการที่ต้องการหาคำตอบจะติดค่าตัวเลขควอนไทซ์มุมทิศ (azimuthal quantization number) เพื่อให้บรรลุถึงคำตอบที่ต้องการต้องทราบความสัมพันธ์ระหว่างตัวเลขควอนไทซ์มุมทิศกับฟังก์ชันทดสอบเพื่อแทนค่าลงในสมการระบบ โดยที่ตัวเลขควอนไทซ์มุมทิศในระบบพิกัดทรงกระบอกนั้น หาได้จากความสัมพันธ์ของระบบพิกัดทั้งสองคือระบบทรงกระบอกไปเป็นพิกัดมุมฉาก (cylindrical-to-rectangular) โดยที่เงื่อนไขการควอนไทซ์นั้นสามารถพิจารณาได้จากสมการที่ (2.25)

เมื่อพิจารณาที่จุด $r = 0$ ลักษณะฟังก์ชันที่ใช้ในการทดสอบนั้นมีคุณสมบัติที่ไม่ขึ้นกับค่าของมุมทิศ ($l\theta$) ที่จุด $r = 0$ เพราะฉะนั้นเทอมที่มีองค์ประกอบขึ้นกับค่า ($l\theta$) ต้องมีค่าเท่ากับศูนย์ ดังนั้นจะได้ข้อสรุปเงื่อนไขขอบเขตของฟังก์ชันทดสอบที่จุด $r = 0$ คือ

$$\mathbf{E}(r, \theta, z) = \mathbf{i}_x \left\{ \begin{array}{l} \frac{(f_r + f_\theta)}{2} \cos(1+l)\theta + \frac{(f_r - f_\theta)}{2} \cos(1-l)\theta \\ -\frac{(f_r + f_\theta)}{2} \sin(1+l)\theta + \frac{(f_r - f_\theta)}{2} \sin(1-l)\theta \end{array} \right\} \\ + \mathbf{i}_y \left\{ \begin{array}{l} \frac{(f_r + f_\theta)}{2} \sin(1+l)\theta + \frac{(f_r - f_\theta)}{2} \sin(1-l)\theta \\ \frac{(f_r + f_\theta)}{2} \cos(1+l)\theta - \frac{(f_r - f_\theta)}{2} \cos(1-l)\theta \end{array} \right\} \\ + \mathbf{i}_z \left\{ \begin{array}{l} g \cos(l\theta) \\ -g \sin(l\theta) \end{array} \right\} \quad (2.42)$$

เมื่อ $l = 0$ แทนค่าลงในชุดสมการที่ (2.42) จะได้ว่า

$$\mathbf{i}_x \left\{ \begin{array}{l} \frac{f_r + f_\theta}{2} \cos \theta + \frac{f_r - f_\theta}{2} \cos \theta \\ \frac{f_r + f_\theta}{2} \sin \theta - \frac{f_r - f_\theta}{2} \sin \theta \end{array} \right\} = f_r \cos \theta + f_\theta \sin \theta \quad (2.43ก)$$

$$\mathbf{i}_y \left\{ \begin{array}{l} -\frac{f_r + f_\theta}{2} \sin \theta - \frac{f_r - f_\theta}{2} \sin \theta \\ \frac{f_r + f_\theta}{2} \cos \theta - \frac{f_r - f_\theta}{2} \cos \theta \end{array} \right\} = f_r \sin \theta + f_\theta \cos \theta \quad (2.43ข)$$

$$\mathbf{i}_z \left\{ \begin{array}{l} g \\ 0 \end{array} \right\} \quad (2.43ค)$$

เมื่อแทนตัวเลขควอนไทซ์ $l=0$ สามารถสรุปเงื่อนไขของฟังก์ชันทดสอบ f_r, f_θ, g ได้ว่า $f_r = f_\theta = 0$

เมื่อ $l = 1$ แทนค่าลงในชุดสมการที่ (2.42) จะได้ว่า

$$\mathbf{i}_x \left\{ \begin{array}{l} \frac{f_r + f_\theta}{2} \cos(2\theta) + \frac{f_r - f_\theta}{2} \\ \frac{f_r + f_\theta}{2} \sin(2\theta) \end{array} \right\} \quad (2.44ก)$$

$$\mathbf{i}_y \left\{ \begin{array}{l} -\frac{f_r + f_\theta}{2} \sin(2\theta) \\ \frac{f_r + f_\theta}{2} \cos(2\theta) - \frac{f_r - f_\theta}{2} \end{array} \right\} \quad (2.44ข)$$

$$\mathbf{i}_z \left\{ \begin{array}{l} g \cos(\theta) \\ g \sin(\theta) \end{array} \right\} \quad (2.44ค)$$

เมื่อแทนตัวเลขควอนไทซ์ $l=1$ สามารถสรุปเงื่อนไขของฟังก์ชันทดสอบ f_r, f_θ, g ได้ว่า $f_r + f_\theta = g = 0$

เมื่อ $l \geq 2$ แทนค่าลงในชุดสมการที่ (2.42) จะได้ว่า

$$\mathbf{i}_x \left\{ \begin{array}{l} \frac{f_r + f_\theta}{2} \cos(3\theta) + \frac{f_r - f_\theta}{2} \cos(-\theta) \\ \frac{f_r + f_\theta}{2} \sin(3\theta) - \frac{f_r - f_\theta}{2} \sin(-\theta) \end{array} \right\} = \mathbf{i}_x \left\{ \begin{array}{l} \frac{f_r + f_\theta}{2} \cos(3\theta) + \frac{f_r - f_\theta}{2} \cos \theta \\ \frac{f_r + f_\theta}{2} \sin(3\theta) + \frac{f_r - f_\theta}{2} \sin \theta \end{array} \right\} \quad (2.45ก)$$

$$\mathbf{i}_y \left\{ \begin{array}{l} -\frac{f_r + f_\theta}{2} \sin(3\theta) - \frac{f_r - f_\theta}{2} \sin(-\theta) \\ \frac{f_r + f_\theta}{2} \cos(3\theta) - \frac{f_r - f_\theta}{2} \cos(-\theta) \end{array} \right\} = \mathbf{i}_y \left\{ \begin{array}{l} -\frac{f_r + f_\theta}{2} \sin(3\theta) + \frac{f_r - f_\theta}{2} \sin \theta \\ \frac{f_r + f_\theta}{2} \cos(3\theta) - \frac{f_r - f_\theta}{2} \cos \theta \end{array} \right\} \quad (2.45ข)$$

$$\mathbf{i}_z \left\{ \begin{array}{l} g \cos(2\theta) \\ g \sin(2\theta) \end{array} \right\} \quad (2.45ค)$$

เมื่อตัวเลขควอนไทซ์ $l \geq 2$ สามารถสรุปเงื่อนไขของฟังก์ชันทดสอบ f_r, f_θ, g ได้ว่า $f_r = f_\theta = g = 0$ เพราะฉะนั้นเงื่อนไขขอบเขตที่จุด $r=0$ สรุปได้ดังนี้

$$f_r = f_\theta = 0 \quad \text{เมื่อ } l = 0 \quad (2.46ก)$$

$$f_r + f_\theta = g = 0 \quad \text{เมื่อ } l = 1 \quad (2.46ข)$$

$$f_r = f_\theta = g = 0 \quad \text{เมื่อ } l \geq 2 \quad (2.46ค)$$

5. การแปลงสมการค่าเจาะจงให้อยู่ในรูปที่หาคำตอบได้

เนื่องจากในกระบวนการหาค่าเจาะจงนั้นเมตริกซ์ที่อยู่ในแนวทแยงมุม (main diagonal) ต้องไม่เท่ากับศูนย์ จากเมตริกซ์ A จะเห็นได้ว่าเทอม $[A_{33}]$ มีค่าเป็นศูนย์เพราะฉะนั้นต้องทำการดัดแปลงรูปแบบซึ่งเมตริกซ์โดยอาศัยเทคนิคการตัดตัวแปรที่นำเสนอโดย (Jin-Fa Lee , 1991) ซึ่งรายละเอียดของเทคนิคการตัดตัวแปรเป็นดังนี้ จากสมการค่าเจาะจงที่ (2.41)

$$\begin{bmatrix} A_{11} & A_{12} & [0] \\ A_{21} & A_{22} & [0] \\ [0] & [0] & [0] \end{bmatrix} \begin{bmatrix} \phi_1 \\ \phi_2 \\ \phi_3 \end{bmatrix} = \beta^2 \begin{bmatrix} B_{11} & [0] & B_{13} \\ [0] & B_{22} & B_{23} \\ B_{31} & B_{32} & B_{33} \end{bmatrix} \begin{bmatrix} \phi_1 \\ \phi_2 \\ \phi_3 \end{bmatrix}$$

ทำการแบ่งเทอมดังนี้

$$\begin{aligned} [A_{ii}] &= \begin{bmatrix} A_{11} & A_{12} \\ A_{21} & A_{22} \end{bmatrix} \text{ และ } f_m = \begin{bmatrix} \phi_1 \\ \phi_2 \end{bmatrix} \\ [B_{ii}] &= \begin{bmatrix} B_{11} & [0] \\ [0] & B_{22} \end{bmatrix}, [B_{iz}] = \begin{bmatrix} B_{13} \\ B_{23} \end{bmatrix}, [B_{zi}] = [B_{31} \quad B_{32}], [B_{zz}] = [B_{33}] \end{aligned}$$

$$\text{และ } [g_m] = [\phi_3]$$

เมื่อแทนค่าการจัดเทอมใหม่ลงในสมการที่ (2.41) จะได้ว่า

$$\begin{bmatrix} A_{ii} & 0 \\ 0 & 0 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} f_m \\ g_m \end{bmatrix} = \beta^2 \begin{bmatrix} B_{ii} & B_{iz} \\ B_{zi} & B_{zz} \end{bmatrix} \begin{bmatrix} f_m \\ g_m \end{bmatrix} \quad (2.47)$$

จะได้ว่า

$$[A_{ii}][f_m] = \beta^2 ([B_{ii}][f_m] + [B_{iz}][g_m]) \quad (2.48)$$

$$\text{และ } [0] = \beta^2 ([B_{zi}][f_m] + [B_{zz}][g_m]) \quad (2.49)$$

ทำการดัดแปลงสมการที่ (2.49) และแทนค่ากลับลงในสมการที่ (2.48) จะได้ว่า

$$\beta^2 [B_{zz}] [g_m] = -\beta^2 [B_{zt}] [f_m] \quad (2.50ก)$$

$$[g_m] = -[B_{zz}]^{-1} [B_{zt}] [f_m] \quad (2.50ข)$$

$$[A_{tt}] [f_m] = \beta^2 \left([B_{tt}] [f_m] - [B_{tz}] [B_{zz}]^{-1} [B_{zt}] [f_m] \right) \quad (2.50ค)$$

$$[A_{tt}] [f_m] = \beta^2 \left([B_{tt}] - [B_{tz}] [B_{zz}]^{-1} [B_{zt}] \right) [f_m] \quad (2.50ง)$$

จากชุดสมการที่ (2.50) จะเห็นได้ว่ารูปเมตริกซ์สมการที่ทำการดัดแปลงนี้สามารถหาคำตอบที่เป็นค่าเฉพาะได้แล้ว